

Potrivit autorităților poloneze, motivele pentru întârzierea considerabilă în recuperarea ajutorului sunt reprezentate, pe lângă obstacolele tehnice, de dispozițiile legislației poloneze privind insolabilitatea. Autoritățile poloneze au explicat că ajutorul de stat despre care este vorba în decizie a constat în neexecutarea datoriilor TB, cu toate că în realitate filialele sale au beneficiat de ajutor. În această situație, potrivit autorităților poloneze, HB a răspuns din punct de vedere formal pentru toate datoriile, inclusiv pentru sumele care trebuie recuperate de la HB și de la BA. Dispozițiile poloneze nu permit, după cum se susține, o anulare a unor astfel de datorii, cu excepția cazului în care există o situație de „imposibilitate absolută”. Dacă aceste creanțe ar fi înregistrate, administratorul judiciar al TB ar fi obligat la achitarea acestor datorii cu luarea în considerare a sumelor care trebuie să fie recuperate de la filiale. În cazul în care aceste sume ar fi rambursate, atunci nu ar mai exista un temei legal pentru solicitarea acestora de la HB și BA.

În opinia Comisiei nu este însă suficient ca Republica Polonă să ia toate măsurile care îi stau la dispoziție. Rezultatul acestei măsuri trebuie să fie executarea efectivă și imediată a deciziei; în caz contrar, se poate presupune că Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile. Un stat membru încalcă obligația de restituire atunci când demersurile pe care le-a întreprins nu produc niciun efect cu privire la rambursarea efectivă a sumei în discuție.

Acțiune introdusă la 1 septembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-349/09)

(2009/C 312/18)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Herrmann și M. Simerdova, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin netranspunerea completă a Directivei 2005/28/CE a Comisiei din 8 aprilie 2005 de stabilire a principiilor și a orientărilor detaliate privind aplicarea bunelor practici clinice în ceea ce privește medicamentele experimentale de uz uman, precum și a cerințelor pentru acordarea autorizației de fabricație sau de import de astfel de produse⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea către Comisie a dispozițiilor prevăzute în acest scop, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 31 din directiva menționată;

— obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2005/28/CE a expirat la 29 ianuarie 2006.

⁽¹⁾ JO L 91, p. 13, Ediție specială, 13/vol. 49, p. 14.

Recurs introdus la 2 septembrie 2009 de Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 30 iunie 2009 în cauza T-444/07, Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM)/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-350/09 P)

(2009/C 312/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) (reprezentant: C. Bonnefoi, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

— Anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță,

— admiterea, în integralitate sau în parte, a concluziilor formulate în primă instanță

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului său, recurentul invocă 13 motive în legătură cu respingerea de către Tribunal a cererii sale în anulare a deciziei Comisiei din 4 octombrie 2007 de anulare a sprijinului acordat de Fondul Social European (FSE) prin Decizia C (1999) 2645 din 17 august 1999.

Prin intermediul primului motiv, recurentul susține că Tribunalul a încălcat principiul egalității de tratament întrucât nu a îndeplinit cerința unui echilibru just între argumentele părților. Limitându-se să arate, în mai multe rânduri, că Comisia respinge sau critică argumentele CPEM, Tribunalul nu ar preciza astfel nici argumentele Comisiei, nici în ce măsură acestea resping sau critică argumentele recurentului, ceea ce ar crea un dezechilibru în prezentarea elementelor dezbaterii și, în consecință, în analiza acestora în cadrul examinării pentru pronunțarea hotărârii.